

Mil·liari

Santa Eulàlia de Riuprimer

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Ajuntament
Emplaçament Ajuntament

Coordenades:

Latitud: 41.91103
Longitud: 2.18791
UTM Est (X): 432651
UTM Nord (Y): 4640217

Classificació

Número de fitxa 08247 - 1
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Romà
Segle II ane
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament, Carrer Major, 30, 08505 Santa Eulàlia de Riuprimer
Autoria de la fitxa Pilar Camañes
Data de registre de la fitxa: dj., 30/05/2019 - 02:00

Descripció

Es tracte d'un mil·liari cilíndric, de 104cm d'alçada per 31cm de diàmetre, treballat amb pedra sorrenca. La inscripció, que presenta un bon estat de conservació, gairebé dona tota la volta al seu perímetre i en ella es pot llegir: Man(ius)·Sergius Man(i)-f(ilius) I pro-co(n)s(ul). Aquesta frase fa referència al procònsol Manius

Sergius, que va exercir el seu càrrec al voltant del 120-110 aC, i que dona nom a la via. Al mateix temps, es pot llegir "I", que fa referència a la milla número 1, corresponent a la seva ubicació dins del camí. Aquestes estructures viàries portaven els noms dels responsables de la seva construcció, identificats a partir dels mil·liaris, com el de Santa Eulàlia de Riuprimer. L'objectiu d'aquestes infraestructures era unir les terres del Ter amb la costa Laietana i el sud, segurament per Sant Miquel del Fai i Caldes de Montbui. Actualment el mil·liari es troba a l'entrada de l'ajuntament del municipi, ja que va ser cedit pel propietari del terreny on es va trobar, el senyor Jesús Sánchez López.

Història

El mil·liari es va trobar l'any 1983, a l'interior del casc urbà, concretament al carrer Jacint Verdaguer, 3. El seu descobriment va comportar certs dubtes sobre si aquest era el seu lloc original o no, ja que no tenia cap element arqueològic associat. La funcionalitat d'aquests mil·liaris durant l'època romana era indicar les distàncies en milles dels camins. A Santa Eulàlia es va trobar el mil·liari número I, per tant, en aquest cas estaria determinant la primera milla d'un camí del que no coneixem el seu "punt 0", – caput viae- però que hauria de trobar-se a una milla romana a la rodona. Malgrat això, l'inici de la via és desconegut en aquests moments. El que sí es pot establir és que aquesta via de comunicació presentava una trajectòria que transcorria paral·lela al Congost, per les zones altes, per tal d'unir el centre de la plana de Vic amb el Vallès Oriental, passant per Tona (milla VII) i Santa Eulàlia de Ronçana (milla XXI), on s'han documentat mil·liaris de les mateixes característiques.

Bibliografia

LOSTAL PROS, J. (1992). Los miliarios de la provincia Tarraconense, Institución Fernando el Católico.
DE SOTO, P. (2010) Anàlisi de la xarxa de comunicacions i del transport a la Catalunya romana: estudis de distribució i mobilitat ?, tesis en xarxa.
PADRÓS, C. (2010), El territori de la Plana Ausetana i el seu entorn des de l'ibèric Ple a l'Alt Imperi, Cypsela, 18.

